

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

Életeket mentett, most a lelkeket menti – Pappá szenteltek egy New York-i tűzoltókapitányt. (2.rész)

Az egyik káplán az utolsó kenet feladása közben a helyszínen halt meg, ez is példaértékű volt számára. Más papok is érkeztek az áldozatok vigasztalására. Láttam, milyen jó, hogy ott vannak, Isten jelenlétét érezte általuk, ez is megerősítette elhatározását. Nem sokkal azután, hogy a papi hivatás mellett döntött, szolgálat közben súlyos baleset érte, két agyműtéten esett át, amelyből szerencsésen felépült, terve viszont halasztást szenvedett. 2005-ben lépett ki végleg a tűzoltóságból, a nyugdíjazása utáni első napon végre belépett a szemináriumba, ahol ő volt a legidősebb hallgató.

2016. május 21-én Timothy Dolan bíboros, az amerikai püspöki konferencia elnöke a New York-i Szent Patrik-székesegyházban pappá szentelte az immár hatvanéves Tom Coluccit. A szentelésen a papi ruha alatt a tűzoltó ingjét viselte, rajta egy medált a tűzoltók védőszentje, Szent Flórián képével.

„Húsz évet töltöttem azzal, hogy emberek életét mentsem. Mostantól a lelkeket szeretném megmenteni, ezúttal az örök életnek” – mondta el a szentelés után. Hozzátette, hogy mindig is gondolkodott a papi hivatáson, és a nyugdíj felé közeledve egyre erősebben élt benne ez a vágy. Abban a kegyelemben volt része, hogy tűzoltó lehetett és tűzoltóként megtett mindent, ami tőle telik. Isten most azt a kegyelmet adja, hogy pap lehet, és papként mindent meg fog tenni, ami tőle telik.

A New York-i támadás emléknapján, szeptember 11-én ő mutatott be szentmisét az áldozatok emlékére. A legfontosabb feladatának azt tartja, hogy a megbocsátást közvetítse: szükségünk van a megbocsátásra és nekünk is meg kell bocsátanunk másoknak. Vallja, hogy a szenvedés, a fájdalom megmarad, ahogyan ő sem felejtette el szeptember 11-e képeit (öt közvetlen munkatársa is meghalt a támadás során), de meg kell bocsátani és tovább kell menni. Nagy lecke volt ez számára, de tudja, hogy amikor egy jó barát, egy családtag sebzi meg az embert, ugyanolyan nehéz megbocsátani, mert az fáj a legjobban. De minden esetben meg lehet és meg kell bocsátanunk – hangsúlyozza. Húsz éven át volt tűzoltó, most húsz éven át pap akar lenni. Az első gyermek, akit megkeresztelt, egy tűzoltó kislány volt, az első menyasszony, akit összehadt vőlegényével, egy tűzoltó lány. Ugy érzi, Isten nagyon jó volt vele, hogy ezt a két hivatást adta. Örül, hogy az egyházban szép nagy családra talált: a plébániájához 3 500 család tartozik, 300 gyerek jár az iskolájukba. „Az élet most így folytatódik, és ez jó. Isten kegyelme jó” – hangsúlyozza.

Forrás: It.Aleteia.org; Dallaragioneallafede.blogspot.hu

Fotó: Nydailynews.com

MagyarKurír

(tzs)

Camino del Norte

2016.jún.22. Hetedik nap: Santillana del Mar- Comillas

Nagyon jól aludtunk az ódon falak között! Hajnali hatkor elindultam a csészémmel megkeresni a konyhát egy kis meleg víz reményében, hátha tudok készíteni egy teát magamnak. Senki nem mozgott még a folyosón, csak a recepció horkolását hallottam. Ahogy osontam lefelé a lépcsőn felébredt, és magára erőltetett, de nem igazán őszinte mosollyal kérdezte meg, hogy mit szeretnék. Mondtam neki, hogy egy kis meleg víz kellene. Kikapta a csészét a kezemből és elkezdett rohanni a hosszú földszinti folyosón, én meg utána. Bement valahová, becsukta az ajtót, hogy ne tudjak utána menni és hallottam, hogy egy csapból vizet tölt a csészémbé. Kösz szépen!

Ezért kár volt akkorát rohanni, ezt megtehettem volna a saját fürdőszobánkban is! Szépen mosolyogva megköszöntem neki, ő visszamosolygott a balek zarándokra és ment vissza a recepcióba aludni, én meg fel a szobába csomagolni. Így esett, hogy ma reggel se ittam teát! A reggeli rutinba a csomagolás mellé be kellett illeszteni egy-két napja már a vízhólyagok ragasztgatását is. Mindkét lánynak volt két-három hólyagja lábanként, az enyém szerencsére meggyógyult. Sikerült időben elindulnunk, bár az első fél óra eléggé csoszogós volt a fájó lábak miatt. Sajnos a tegnapi cserkészek is korán indultak, és eléggé zavaró volt a tömegben, zajban gyalogolni. Hatalmas sebességre kapcsolunk, és egy jó tíz kilométeres hajszával sikerült az összes cserkészt leelőzünk. Beértük Bertholdot is, aki éppen egy kis bárban kávézott. Hívtott minket is, hogy csatlakozzunk, de nem mertünk megállni, nehogy a cserkészek utolérjenek. Berthold azt mondta, hogy ő nem hajlandó rohanni. Lehet, hogy neki volt igaza... Csodás tájakon mentünk, mintha a Hargitán kirándultunk volna erőltetett menetben. Néha megvillant a tenger, néha pálmafákat, citrom-és narancsfákat, sőt egy hatalmas banáncserjét is láttunk, rajta kis banánokkal. Ezek „rontották” csupán a Hargita illúzióját. Nagyon tetszettek a házak is a falvakban. Az új házakat ugyanolyan stílusban építették, mint a régieket, nagyon meg kellett nézni, hogy régi vagy új ház előtt megyünk el éppen. A Cóbreces-i templom messziről úgy nézett ki, mint a máriagyűdi, nagyot dobbant a szívünk, amikor megláttuk! A mai szakasz minden szépsége ellenére sem volt túl örömteli a nagy rohanás miatt. Annának nagyon fájt a lába, Réka is sántított rendszeren. Miután a cserkészeket biztonságos távolban tudtuk leültünk, pontosabban lerogytunk pihenni egy kicsit. Itt ért utol Berthold és megnyugtatót, hogy a cserkészek messze lemaradtak. Viszonylag hamar, fél egyre beértünk Comillasba. Berthold elkészönt a város szélén és elment a camping-be. Ez volt az utolsó Camino-s napja. Jó nagy kaptatón vánszorogtunk be a városba, viszonylag könnyen megtaláltuk az albergue-t. Egy idős francia zarándok volt ott, aki Amerikából érkezett. Szépen beállítottuk a zsákokat a sorba és leültünk az albergue előtti fűbe enni. Miközben ettünk megjelent Berthold. Úgy döntött, hogy az utolsó éjszakáját inkább mégis itt tölti. Befutott egy mexikói srác és egy ausztrál lány, Juliette is. Elindultam a városba boltot keresni. Egy hangulatos terecskén az egyik vendéglő teraszáról Paul kiabált és integetett felém. Nagyon megörültem neki, mert tegnap nem találkoztunk. Megbeszéltük, hogy ha befejezi az ebédet ő is feljön az albergue-hez. Sajnos mire visszaértem megjelentek az első cserkészek is a szállás előtt. Nagyon mérges voltam, mert bár még nem nyitott a szállás, a cserkészarancsnok már nagy szájjal mondta minden érkező zarándoknak, hogy nincs több üres ágy! Szerencsére Paulnak sikerült beszlissannia a cserkészek előtt, de nagyon sok zarándok kiszorult ma a szállásról. Egyébként nagyon hangulatos a szállás, szép, régi kőépület, a tetőtérben vannak az ágyak. Sikerült jó helyeket választanunk, egy kupacba kerültünk Berthold-al, Paullal és a mexikói sráccal. Mivel Paulnak is a mai az utolsó estéje a Camino-n, meghívtott mindannyiunkat egy közös vacsorára. Ennek öröme vettem neki egy tábla csokit és rátettem a párnájára. Amilyen szórakozott, nem vette észre, simán ráheveredett és csak jóval később találta meg. Mivel szépen sütött a nap, úgy döntöttünk a lányokkal, hogy lemegyünk egy kicsit a partra és végre fürdünk egyet a Cantabriai tengerben, ha már itt vagyunk. A fürdésből nem lett semmi, mert nagyon hideg és barátságtalan volt a víz. Egy hullám úgy felcsapott a partra, hogy minden ruhánk, még az övtáskám is csupa vizes lett! Fürdőruhában vonultam végig a fél városon vissza a szállásra, ahol egyenesen beosontam a fürdőszobába a zuhany alá. Megkértem a lányokat hogy hozzanak le nekem minden szükséges kelléket. Jöttek is nagy vihogva egy idő után. Anna mondta Rékának, hogy „vidd a papucsot is!”, mire Paul megkérdezte tőlük, hogy mit jelent angolul az, hogy „paputyot?” Erre a mexikói srác megjegyezte, hogy spanyolul az valami csúnyát jelent, de nem részletezte. Szerencsére van mosó-és szárítógép a szálláson, úgyhogy az összes ruhánk és az övtáskám is ott kötött ki. Este elmentünk vacsorázni. Jó kis társaság verődött össze az asztal körül: egy angol, egy német, egy olasz, egy ausztrál, egy mexikói és három magyar... Paellát rendeltem első fogásnak, és legnagyobb meglepetésemre mindenféle csápok, ollók, garnélák, kagylók és egyéb csodák bukkantak elő s rizs alól. Mintha az adriai kagylógyűjteményem egy részét láttam volna viszont a tányéromon! Mondjuk nagyon nem kellett volna meglepődnöm, hisz a tengerparton vagyunk, vagy mi a szősz! A mexikói srác ült mellettem, és én fél szemmel azt lestem, hogy ő hogyan bánik el ezekkel a tengeri szörnyekkel, és én is így tettem. Egyébként nagyon finom volt, örülök, hogy tulajdonképpen rákényszerültem, hogy megkóstoljam a tenger gyümölcseit. Megfelelő nyelvtudás, és a józan ítélőképességem birtokában bizonyára nem rendeltem volna ilyent!... Nagyon jó hangulatban telt az este! Sajnálom, hogy holnap búcsút kell mondani Paulnak és Bertholdnak. Paullal még megbeszéltük, hogy holnap találkozunk San Vicente-ben, és ott átadja a guide-ját, ahogy pár nappal ezelőtt megígérte. A cserkészek még késő este is ricsajoztak, az öreg amerikai francia zarándoknak úgy kellett rájuk szólnia, hogy vegyék már észre magukat, de nem igazán hatotta meg őket. A vacsora alatt hideg szél kerekedett és elkezdett esni az eső. Jost-ékről tegnap óta nem tudunk semmit. Remélem, találkozunk még az Úton!

23km; úton eltöltött idő: 5ó30p

Dr. Szénás-Máthé Katalin

Húsvét

Valamikor a múlt század kilencvenes éveiben egy afrikai püspök ellátogatott a Vatikánba. Az Örök Városban ismeretes volt, hogy a püspök hazájában nagyon sok a gond és a probléma. Az afrikai főpásztor optimizmusa, derűje feltűnt az egyik vatikáni hivatalban. A hivatalnok megkérdezte, hogy a rengeteg gond és probléma ellenére, mi a reményének, örömének oka? A válasz egyszerűen így hangzott:

„ Hiszen a sír üres.” Húsvét titkát valóban meg lehet fogalmazni ilyen egyszerűen: a sír üres. Ez az, ami minden kor, minden emberének okot ad a reményre és az öröme. Ez a tény, a mi örömünk is. Érdekes és érdekes megvizsgálni, hogy az első tanítványok és a Jézushoz közel állók mit tudtak kezdeni az üres sírral, a feltámadás tényével. A Szentírásba beleolvastva az derül ki, hogy először nem tudtak mit kezdeni a Mester barátai a feltámadással. Vajon miért? Minden bizonnyal azért, mert valamennyien átélték nagypéntek borzalmát. Mindannyian tudták, hogy a Názáreti Próféta meghalt. Azt is jól tudták, hogy aki meghal, annak a sorsa megpecsételődik végérvényesen. A halállal megváltozik minden. Ez örök emberi tapasztalás, emberi tudás, emberi igazság. A tanítványi és baráti körnek arra kellett rádöbbenie, hogy a nagy emberi igazság mellett létezik egy másfajta igazság is, ez pedig az Isten Igazsága. Igaz, hogy meghalt a Mester, de ugyanakkor az is igaz, hogy harmadnapra-ahogy előre meg is mondta- fel is támadt. Isten minden fantáziát túlszárnyaló Igazságára rá kellett csodálkoznia az apostoloknak, az emmauszi tanítványoknak, Mária Magdolnának és az asszonyoknak. Amikor a „kép összeáll”, akkor Jézus tanítványai, barátai lelkéből feltör a hála.

Jézus mai tanítványainak, barátainak, korunkban is rá kell csodálkoznia Isten Igazságának fantasztikumára, a Feltámadás csodájára. Ma is abból kell erőt, reményt, örömet meríteni, hogy a sír üres. Végezetül, de egyáltalán nem utolsó sorban, nekünk is hálásnak kell lennünk a Gondviselésnek, hiszen a Másfajta Magasabb Rendű Igazság ma is átszövi életünket, hétköznapijainkat, és ez a Húsvét.

Dohány Zoltán
plébános

2017 áprilisi imaszándék

A fiatalokért, hogy képesek legyenek a saját meghívásukra nagylelkű választ adni, komolyan elgondolkodva annak lehetőségén is, hogy az Úrnak szenteljék magukat a papságban vagy a szerzetesi életben.

Áprilisi programjaink:

Április 1. Szombat

15 óra Imaóra a templomban.

16 óra Szentmise a Fatimai Szűzanya tiszteletére.

A szentmise után agapé a sekrestyében.

Április 2. Vasárnap

16 óra Szentmise Kisharsányban.

16 óra 30 perc Rózsafüzér titokcsere és szentségimádás a siklói templomban.

Április 5. Szerda

18 óra 45 perc Filmvetítés a plébánián.

Április 6. Csütörtök	6 órakor Szentmise az Oltáriszentség tiszteletére. 24 órás szentségimádás a templomban.
Április 7. Péntek	6 órakor Litánia és szentségbetétel. 18 óra Szentmise a rózsafüzér társulat élő és elhunyt tagjaiért. 19 óra A Házas Hétfvége területi találkozója a plébánián.
Április 9. Virágvasárnap	15 óra 15 perc Vasárnapi iskola a siklósi templomban. 16 óra Gyerekmise a templomban. 17 óra Zajác Gábor görög katolikus parókus úr gyóntat a templomban. 18 óra Görög Katolikus Szentmise a templomban.
Április 10. Hétfő	19 óra A Katekumen csoport tagjainak összejövetele a plébánián.
Április 11. Kedd	8 óra 30 perc A Szent Imre Katolikus iskola szentmiséje a templomban.
Április 12. Szerda	18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Április 13. Nagycsütörtök	18 óra Szentmise az Utolsó Vacsora tiszteletére. A szentmise után csendes virrasztás a templomban.
Április 14. Nagypéntek	17 óra Keresztút a Nagyharsányi templomban. 19 óra Nagypénteki szertartás siklósi templomban. A szertartás után fáklyás, gyertyás keresztút a várkertben.
Április 15. Nagyszombat	16 óra Ünnepi mise és körmenet Siklóson.
Április 16. Húsvétvasárnap	A reggeli szentmise előtt ételszentelés a siklósi templomban. 8 óra 30 perc Ünnepi szentmise Siklóson. 11 óra 30 perc Szentmise Nagyharsányban. 16 óra Szentmise Nagytótfaluban. 18 óra Szentmise Siklóson.
Április 17. Húsvéthétfő	8 óra 30 perc Szentmise Siklóson. 11 óra 30 perc Szentmise Kisharsányban. 16 óra Szentmise Kistapolcán. 18 óra Szentmise Siklóson.
Április 19. Szerda	19 óra Felnőtt hittan a plébánián.
Április 20. Csütörtök	18 óra 45 perc Filmklub a plébánián.
Április 26. Szerda	16 óra 30 perc Elsőáldozási próba a templomban. 18 óra 45 perc Bibliaóra a plébánián.
Április 27. Csütörtök	19 óra Felnőtt hittan a plébánián.
Április 28. Péntek	17 óra Elsőáldozási próba a plébánián.
Április 29. Szombat	9 óra Elsőáldozási főpróba a siklósi templomban.
Április 30. Vasárnap	8 óra 30 perc Elsőáldozás Siklóson. 16 óra Szentmise Kistapolcán.